

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj : S1 3 U 030957 19 U
Sarajevo, 07.07.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Čurković-S“ d.o.o. Bugojno, Magistralni put b.b. Kupres, kojeg zastupa punomoćnik Alma Jusufbegović, advokat iz Bugojna, Bosanska broj 63., radi poništenja zaključka broj: JN2-01-07-1-272-12/18 od 13.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.07.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tužene, broj i datum naveden u uvodu presude, odbačen je zahtjev za donošenje dopunskog rješenja podnosioca grupe ponuđača „Čurković - S d.o.o Bugojno od 03.09.2018. godine, izjavljanog u predmetu broj: JN2-01.07-1-272/18, ugovornog organa Hercegovačke šume d.o.o Kupres, u postupku javne nabavke izvođenje radova, kao nedopušten.

Protiv konačnog upravnog akta tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor, zbog razloga koji su propisani Zakonom o upravnim sporovima BiH, a posebno zbog pogrešene primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i Zakona o upravnom postupku. U tužbi detaljno iznosi hronologiju događaja koja je prethodila u upravnom postupku, te da u skladu sa poukom o pravnom lijeku osporenog zaključka pokreće upravni spor pred nadležnim sudom. Ističe da tuženi u rješenju kojim je u cjelosti usvojio njegovu žalbu nije naveo da se pobija i Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, iako je to on zahtjevao u žalbi. Dalje ističe da je zbog navedenog postupanja tužitelja zahtjevao donošenje dopunskog rješenja u kojem će se posebno naznačiti da se poništava i odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, međutim taj njegov zahtjev je tuženi odbacio kao nedopušten. Tužitelj smatra da je ovakvo postupanje tuženog nedopušteno iz razloga što je u cjelosti usvojio njegovu žalbu rješenjem od 18.07.2018. godine, te je samim tim i u izreci navedenog rješenja trebao navesti i da poništava odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, a što tuženi nije učinio. Tužitelj takođe u tužbi navodi i da zaključak kojim mu je odbijen zahtjev za donošenje dopunskog rješenja nikada nije dostavljen putem pošte, već samo putem maila, a da je iz kopije povratnice vidljivo da

je odluku zaprimilo lice koje nije zaposleno u njegovoj kancelariji, te da na istoj nema pečata njegove kancelarije. Konačno predlaže da se tužba uvaži i poništi zaključak tuženog organa broj: JN2-01-07-1-272-12/18 od 13.09.2018. godine, predmet vrati na ponovni postupak, te da se tuženi obaveže da tužitelju nadoknadi troškove vođenja upravnog postupka, troškove upravnog spora i sudske takse prema troškovniku iz tužbe.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je odlučujući po zahtjevu tužitelja na osnovu odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH,” broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj izjavio žalbu na Odluku o djelomičnom usvajanju žalbe Grupe ponuđača „Čurković-S“ d.o.o. Bugojno i „M.P.V.“ d.o.o. Kupres, ugovornog organa „Hercegovačke šume“ d.o.o Kupres broj: 01/1-294/18 od 23.04.2018. godine. Tuženi je odlučujući o navedenoj žalbi, rješenjem broj: JN2-01-07-1-272-7/18 od 18.07.2018.godine, istu usvojio i poništio navedenu odluku ugovornog organa, te predmet vratio na ponovni postupak. Dana 03.09.2018.godine, tužitelj je podnio tuženom zahtjev za donošenje dopunskog rješenja, iz razloga što tuženi u izreci navedenog rješenja od 18.07.2018.godine nije naveo da se poništava i Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Konačno rješavajući o navedenom zahtjevu, tuženi je zaključkom broj: JN2-01-07-1-272-12/18 od 13.09.2018. godine odbacio isti kao nedopušten.

Odluka tuženog organa je pravilna i zakonita.

Odredbom člana 206. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH („Službene novine BiH“ broj: 29/02 do 41/13), propisano je da ako nadležni organ nije rješenjem odlučio o svim pitanjima koja su bila predmet postupka, on može, po prijedlogu stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti posebno rješenje o pitanjima koja već donesenim rješenjem nisu obuhvaćena (dopunsko rješenje). Ako prijedlog stranke za donošenje dopunskog rješenja bude odbijen, protiv zaključka o tome dopuštena je posebna žalba.

U konkretnom slučaju, a imajući u vidu član 206. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH, ovo sudsko vijeće smatra da je tuženi organ pravilno odlučio, kada je odbacio zahtjev tužitelja za donošenje dopunskog rješenja kao nedopušten. Navedeno iz razloga što je tužitelj svojim zahtjevom tražio da se donese dopunsko rješenje iz razloga što, kako on to u tužbi navodi, tuženi je propustio da u izreci svog rješenja navede da se poništava i Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Međutim, kako iz predmetnog spisa proizilazi, nakon ocijene žalbeni navoda, tuženi je rješenjem broj: JN2-01-07-1-272-7/18 od 18.07.2018.godine usvojio žalbu tužitelja i poništio akt Ugovornog organa, odnosno odluku broj: 01/1-294/18 od 23.04.2018. godine - LOT 8, te predmet vratio na ponovni postupak. Dakle, predmet se vraća u fazu ponovnog razmatranja, u kojoj će tužitelj imati mogućnost da ulaže prigovore u daljem toku postupka.

Osim toga, rješenje broj: JN2-01-07-1-272-7/18 od 18.07.2018. godine je konačni upravni akt, protiv kojeg je tužitelj imao pravo da tužbom pokrene upravni spor, dakle mogao je da iskoristi pravnu zaštitu koja mu je osiguranja, kao što je to navedeno u

pouci o pravnom lijeku navedenog rješenja. Zakonom o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH,” broj: 19/02 do 74/10), član 8. citiranog zakona, propisao je da se upravni spor može voditi protiv konačnih upravnih akata institucija BiH, a da se konačnim upravnim aktom u smislu ovog zakona smatra akt kojim je mjerodavna institucija rješavala o izvjesnom pravu ili obavezi građanina ili pravne osobe u nekoj pravnoj stvari.

Imajući u vidu navedenu odredbu Zakona o upravnim sporovima BiH, te da je razlog istaknut u zahtjevu tužitelja za donošenje dopunskog rješenja, razlog zbog kojeg je tužitelj, uz ispunjenje drugih zakonskih uslova, mogao pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom, te tražiti zakonsko preispitivanje rješenja, kao i poništenja istog iz razloga što nisu cijenjeni svi žalbeni navodi, to proizlazi da je zahtjev tužitelja podnesen tuženom organu za donošenje dopunskog rješenja nedopušten, kako je to pravilno ocijenio tuženi organ. Osim toga, rješenjem broj: JN2-01-07-1-272-7/18 od 18.07.2018. godine je poništena Odluka broj: 01/1-294/18 od 23.04.2018. godine i predmet vraćen na ponovni postupak, upravo da bi se ispravile određene nepravilnosti na koje ukazuje tuženi organ. Dakle, s tim u vezi, tužitelju ostaje mogućnost da u ponovnom postupku ističe prigovore ukoliko bude nezadovoljan odlukom.

Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH,” broj: 19/02 do 74/10) odlučio kao u dispozitivu presude.

Na koncu, a imajući u vidu da je sud odbio tužbu, ne postoji ni zakonska obaveza naknade troškova spora, koje je tužitelj potraživao.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

